ricum ducē baioarie. Otto magnus genuit ottonē ruffum q̄ otto secūdus genuit tercium. Heinricus dux baioarie genuit heinricū ſanctū. Is hezilo dictus q̄ ab incarnatione dn̄i. 995. obijt ſepultus Ratiſpone in cenobio ſancti hemerāmi cū tali epigrāmate. Heinricus romani regis pr̄ ꝛ defenſio leg̃ bauarie cultus pr⁹ eſt. hic dux heinricus ſepultus. Fuerūt ei nati duo filij ꝛ filia vnica primus pius heinricus babenbergenſis poſtea īpator ſcd̄us bruno eṗs auguſteñ. filia aūt geyſila q̄ nupta ſtephāo regi hūgarie regnū ad xp̄i fidē ꝯuertit. Diu⁹ aūt heinricus īpator vxorē vt ſororē diligens. quā nūq̄ꝫ cognouit. Cū ꝓlem ſe nō habiturū ſciret. terrena in celeſtia cōmutans eṗatum in honore ſancti petri ſctiq̄ꝫ georgij ꝯſtituit. pluraq̄ꝫ alia pietatis opa. Is appropinquās morti. multitudo ingēs demonū magno ſtrepitu an̄ cellā heremite ſancti trāſiens. heremita aperiēs feneſtrā vltimū de ſocietate interrogās. q̄s eſſet. Is r̄ndit legio demonū ſumus. q̄ ad mortē ceſaris ꝓperamus. ſi in eo quid repiemus. Ille adiurans diabolū vt rediret. q̄ reuertens ait. Nihil ꝓfecim⁹. bona enī ꝛ mala eius in ſtatera poſita. aduſtus ille laurētius ollā aureā immenſi ponderis attulit. Et dū ſuperaſſe videbamur illa ad bona ꝓiecta. pond⁹ exceſſit. ideo iratus aurē vnā olle pfregi. Appellauit aūt calicē diabolus ollā quā impator eccie merſburgenſi in honorē diui Laurentij fieri fecerat. cui ob magnitudinē due aures inerāt q̄ adhuc pplo quotannis oſtendit. Repertūq̄ꝫ ē impatorem heinricum tūc ad dn̄m migraſſe. Et vnā aurem calicis fuiſſe fractam. tercio ydus Julij.

CArolus quoq̄ꝫ magnus optime de romana eccia meritus. ac ſolenni decreto a pontifice ſummo impator ꝓnūciatus tandē ſenio grauis ludouicū filiū aquitanie regē ꝛ imperij ſucceſſorē reliquit. Ludouicus aūt cognomēto pius impator inter ceteros filios. tres filios habuit. Carolū regem gallie. Alterū ludouicū regem frācie. Terciū Sigifridū rheni comitē palatinū. Is ex vxore ſua machtildis tres filios ac filiā vnicā genuit. Theodericus primus eṗatū metenſem rexit. Alter adelberus canonicus metenſis. Tercius palatinus rheni heinricus noīe ꝓnīcā baioarie ſibi adiūxit. Cui filia a deo data fuit om̄i probitate ꝛ ſanctimonia ornata. filia hec nobilis kunegūdis diuo heinrico impatori m̄rimonio iūcta. cū eo in om̄i caſtitate vſq̄ꝫ ad obitū vitā celebre pegit. Verū inſtigante diabolo eā de milite ſuſpectā hūit. ideo ſup candentes vomeres. xv. paſſibus nudis pedibus eā incedere fecit. q̄ aſcendente ait. Sicut me o de⁹ ab heinrico ꝛ oībus alijs intactā nouiſti. ita me adiuua. Cui vox audita ē dicere. Virgo maria te v̄ginē liberabit. Totamq̄ꝫ candentē maſſam illeſa pcurrit. Tandē cū poſt obitū mariti in monaſterio a ſe fundato in haſſia cū om̄i ſanctitate ac v̄tutibus diuinis ānis. xv. vixiſſet. migrauit ad dn̄m. ſepulta deinde bamberge ad latus heinrici quā Innocēti⁹ q̄rt⁹ papa. p⁹ crebra miracula ſctāꝝ cetui aggregauit. Cui⁹ feſtū tercō marcij celebre h̄r.

Coreizantes per annum

COntigit tpibus heinrici īperatoris mirabile pri⁹ inauditū. Cū in villa q̄daꝫ ſaxonie in madeburgēſi dioceſi. vbi erat eccia ſancti magni q̄dā ſacerdos miſſam celebraret in vigilia natiuitatis dn̄i. decem ꝛ octo viri ſiľ cū. xv. mulieribus ī cimiterio eccleſie vbi celebrabat. choreas ducendo alta voce cantarēt. ſacerdotemq̄ꝫ ipm̄ celebrātē impediebāt Mandat illis ſacerdos. vt tacerent aut inde recederēt q̄ ſacerdotis verba deridentes. deſiſtere noluerunt. Is amaricatus imp̄cando inquit. Placeat deo ꝛ ſctō magno vt ita cantantes pmaneatis vſq̄ꝫ ad ānū coriſantes. Et ita factum ēvt toto illo anno ſine intermiſſione aliqua. coriſando cantarēt. Mirabile dictu toto illo tēpe nec ros nec pluuia ſup illos cecidit. Sed nec laſſitudo nec fames illos affecit. nec veſtimēta nec calciamēta eoꝝ toto illo tpe attrita ſunt. Anno aūt reuoluto horebert⁹ archieṗs in cui⁹ dyoceſi hoc mirabile cōtigit ad locū veniēs a nodo quo ſacerdos illos ligauerat. abſoluit atq̄ꝫ an̄ altare dicte eccie reconciliauit. filia pſbyteri cū duob⁹ alijs ꝯtinuo exanimata ē. ceteri cōtinuis trib⁹ noctibus ꝓrimis dormierūt aliq̄ poſtea obierūt. Ceteri v̄o penā ſuā mēbroꝝ tremore ꝓdiert. hoc ſcriptū reliquit vbertus qui fuit vnus ex eis.

willegiſus eṗs

Geiſila regina

VIllegiſus archieṗs magūtin⁹. Is ortū hūilem hn̄s p̄rem q̄ currū ꝛ bigas facere ſolebat. iō ī th alamo ornato groſſis lr̄is ſcribi iuſſit. Cui⁹ ipe clauē ſb diligēt ī cuſtodia hn̄s itroire ſolus ꝯſueuit. Et legere ſcr. ptură. q̄ talis erat. williğiſe r̄cole vn̄ venerſ. h appēdit ꝛ roras ī pie e vt ſtatū ſue pauptat̃ agſceret. inde rote in vexillo eccie magūtine habētur. Is heinricū conſecrauit.

GEiſia v̄go nobiliſſima ſoror heinrici ipatoꝝ ſtephano vngarie regi collocata. Cui⁹ opa rex ipe ꝛ ppl̄s hūgarie integram xp̄i fidem accepere.